

له تهنيايه وه به رهو تهنيايي «گه رهي شاعيران»

نه حمدهي مه لا

دلاور قهره داغي شاعيره . نه ناو نيشانه ههندهي بهخته وه ربي هه لگرتووه، دوو نه وه ندهش تهنيايي . نه مه رهنگييت چاره نووسي شاعيران بيت، نه وانهي له نه زله وه نه نيمتيازيان پي روا بينراوه . بهختيار علي له پيشه كيي «گه رهي شاعيران» دا دنووسييت: «له شيعري دلاوردا هه ميشه موسافيريك هه يه كه ناگاته جي». نه مه سرنجه زور راسته، به لام نه موسافيره له تهنيايه وه به رهو تهنيايي سه فر دهكات .

دهسته خوشك كاتيك دهگه نه يهك، دهبنه يهك واته دهبنه وه به تهنيايي، ههروهكو له م وينه يه دا بهرچاو دهكه ويئت:

له ويسگه ي قهتار... / لهو هه موو تهنيايي ده دا /
به ريز / له سه سه كوويه ك به تهنيش ت يه كه وه /
له ناو پاييزدا داده نيشن...! (لا ۲۲)

ته نيايي هه لئه بژير دراوه، به لكو سه پين دراوه. ئەمەش خالی كوتايي نيبه، به لكو خالی ده سپي كه. په يوه ندييه كي وجودي ديته ئاراوه، واته كه هه م يا كه وام ده بيت چي بكه م؟ پرسيا ريك ي روونين، به لام ديسان وه له گه ل سه فه ردا له په يوه ندي دايه، مه رجيش نيبه ئەم سه فه ره ماددي بيت، به واته يه كي دي، ده كريت به سه فه ريكي «زه ن» نيوزه د بكر يت، كه ئاراسته كاني به ره و ناخه، به ره و كيشوه ره كاني رۆحه. ليره جوړه به تالييه ك دروست ده بيت، كه پر له به خته وه ريبه. ئەم به تالييه له هونه ري «زه ن» له رۆژه لاتي دورو بايه خي زوري هه يه، چونكه به تالي گيزكه ر و خاوه ن دل راوكي نيبه، به لكو به تالي ده بيته دوا پنت و ئامانجي هه موو راماني كه، كاتي كيش ئينسان ده يگاتن، تووشي ئيشراق دي ت، واته وه كو خالي كي ليد يت كه له «ئيس تا» و «ئيره» داده بر يت. خو بزر كردني كي مو تله ق، بو خو دوزينه وه يه كي مو تله ق.

دئم له چائيك باراناودا ليد ده دا / له كولا ريه كه دا به داويكي باريكه وه / له هه واي خو يدا / له سه تل يكي به تال و دل خو شدا كه حه وشه لا ۲۲

شاعير باسي كه سيك ده كات، نازانين كييه! چونكه ئادگار و روخساره كاني له گورانان: نيشتمان يكه كه ئاوا ده بيت؛ دايكي كه كه له لوجه كاني رۆح دايه؛ خوشكي كه؛ هاوسييه كه؛ منداليكه بيجمي شاعير وه رده گريت و لي دور ده كه ويته وه؛ مه نفايه كه له

ناسته م له سه ر كاغه زه ئاوييه كاندا به ديار ده كه ون. دونيا يه كه پي ده چيت هه ر كه ده ست ت بوي برد، درز به ريت و هوردوخاش بيت. ئەم هاوسه نكيه گرینگه، ده ق ده كاته شيعر و كاغه زيش به تابلو. ئينسان له ده قه كاني دلاوه ردا، به تاقي تهنيا له كوچي كه وه به ره و كوچي كي دي هه نگو ده نيت. ئينسانه كان يه كتر يان خو ش ده وي، به لام دور له يهك ده زين. ئەمە جبهاني هاوچه رخي ئيمه وه و به شنيكي په يوه ندي شي به په رتوبلاوي ئينسانه كاني لاي ئيمه يه، كه هه ر له زه ماني نالييه وه له سه فه رن و ناگه نه هيج شو ينيك. به لام ئەم سه فه رانه لاي دلاوه ر له خالي كي ديار يكر اوه وه ئەنجام نه دراوه و ئامانجي كي دي كه شي نيبه كه له خالي كي دي كه دا بيت. كاتي ك باس له چيوار ده كات، ئەويش تا قوته نيايه. وشه ي تا قانه، به خو شه ويستي و ناز بارگراوييه، به لام به تهنيايي ده ور ده در يت، بويه ده ليت: «ئەم كوپه تا قانه ي ئيمه» لا ۱۳، تا قوته نيا، تهنانه ت وه كو گول يكي ش بيد ه نگو. وينه يه كي دي كه په رادوكسه كان كۆده كاته وه:

بو خوي له ناو گول داني كدا داني شي و /
ته نيايي بنووس يته وه... لا ۱۵.

ته نيايي هه لبر دار دن نيبه، به لكو چاره نووسه و له كوتاي يشدا وه كو خاچي كي ليد يت، هه موو كه سيك، به تاييه تي كه سايه تيبه كاني نيو «گه ره كي شاعيران»، ده بيت هه لي گريت، بويه «تا ماوه كه وانه بو تهنيايي بكاته وه» لا ۱۶.

كاتي كيش ئينسانه كان ده گه نه يهك، ئەم پيگه يشتنه ئوخژنبه ش نيبه، چونكه ده بيت جاري كي دي باروبارگه بپيچينه وه و سه فه ر بكه نه وه. پيگه يشتنه كان له وه رزي مال ئاوايي و خه مو كي دا ئەنجام ده در ين. «قه تار و تهنيايي و پايز»، سي

هەموو نووسینیک پرسیاریکی لەگەڵدا، ئەم پرسیارەش گومان لەگەڵ خۆی دەهینیت

شاعیر خۆی
ئینساننیک
«مەنفی»یە،
چونکە بەکەم
کەسە کە تیغ
لە زمانی دایک
دەسووت، واتە
یاخی دەبیت و
هەڵدەگەڕیتەو.
رەنگە لە لای
هەندێ شاعیران
وێکو گوناھنیک
پەنھان لە
لۆچەکانی
نەستدا، جار
نا جارنیک
ئازاریکی لە
پرتاوی بدات

یەکەمە و ئەم حالەتە هەندە دیكە زەقتر خۆی
نیشان دەدات، کە لە ولاتنیک بەستەلەکی سوید
ئاسا، دەگیرسیتەو. سوید و رۆژھەلات، بە تابیەت
رۆژھەلاتی دوور، مەبەستم لە رۆژھەلاتی رۆحانییە،
دوو حالەتن و دوو ئەتمۆسفیرن. کردە نووسین
بە بێ پرسیار مومکین نییە. هەموو نووسینیک
پرسیاریکی لەگەڵدا، ئەم پرسیارەش گومان لەگەڵ
خۆی دەهینیت. (چی دەنووسم و بۆ کیی دەنووسم
و بۆ دەنووسم... هتد). پرسیاری خۆش نین، بەلام
زەرورین، بۆیە هەموو بەرەورووبوونەوێکە لەگەڵ
کاغەزی سپی، دلەپاوکێیەکی لەگەڵدا:

پەرەییەکی سپی دەدرێنم و دەکەومە نووسین/
بە بێ ئەوەی بزائم/ نووسین لەم شارە ساردانەدا
تەنیا ترو/ سەرما بردەلەتر و/ ناو میدترم دەکا... ۷۱
مەنفای ماددی، تەنیا بێ بەرجەستە دەکات، واتە
سنوورەکانی دیاری دەکات و دەیکاتە شتیکی
بەرجەستە. مەنفای رۆحی دەبیت بە مەنفای جەستە،
ئەمەش کێشە راستەقینە بەرھەم دەهینیت.
ئەو سەفەرە کە بەختیار عەلی لە پێشەکییەکە
ئامازە بۆ کردووە، سەفەریکە لە ناشوینەو بۆ
نا شوین. چونکە مەنفا شوین نییە، بەلکو دژە
شوینە. واتە هەمیشە دژی خۆی بەرھەم دەهینیت.

بە واتایەکی دی، مەنفا، نیشتماننیک دور دەست و
راکردو بەرھەم دەهینیت، تەنانەت نیشتماننیک
وھمی. ئەم سەفەرە تەنھایە، راگردنیک وھمییە
بۆ گەیشتن بە وھم. / من و مەنفا لە یەکا
سەفەر دەکەین/ لای یەک لادەدەین/ لەسەر
سەکۆیەک لە پال یەکا دادەنیشین/ یەکتر
دەخۆینەو و/ یەک دەکێشین... ۷۹

یا ناشوین کە ویناگردنی مەنفا، وێکو بەریک
دیتە سەر گۆرەپان. هەمیشەش ئامادەگی خۆی

گەلیدا گەرە دەبیت؛ «هیچ»یکە وێکو لایمۆتیفی
شاعیری بەرۆکی شاعیر دەگریت، بەلام لە راستیدا
وینە دوو می خۆیەتی:

تۆ لە کەس نەچوویت/ کەس لە تۆ نەچوو/
کەس وەك تۆ... تەنیا بێ پر بە بەری خۆم/ بۆ
نەدووڕیم... ۳۸

بۆیە دەکریت تەنیا بێ شاعیر، بە پێوستییەکی
ئۆنۆلۆژی، سەمییە لە قەلەم بدەین. هەر ئەم
تەنیا بێشە کە وا دەکات ئینسان لە پەیوەندییەکی
راست و دروستدا بێت، چونکە شاعیر لە نۆ
قەرەبالغییەکاندا ون دەبیت. رەنگە هەموو
شاعیرنیک راستەقینە توشی «ئۆکلۆفۆبیا»
بووبیت، بە پێچەوانە پیاوی سیاسیەو، کە
ساتە هەرە بەلەرزەتەکانی ئەو کاتانە کە تیکەلی
جەماوەرەکی دەبیت. شاعیر لەم حالەتە هەلەدیت.
ئەم هەلەتە بێ مەبەست نییە، بەلکو بە ئاشکرا
ئەو دەلێت:

کەس وەك تۆ تەنیا بێمی دانەگیرساند... ۴۱
کەس وەك تۆ.. تا ئەبەد/ بزری نەکردم!... ۴۲
شاعیر و حەشامات، هەر وێکو لە سەر وێ ئامازەم
بۆی کرد، دوو جەمسەرن، ئەم دوو پیکەو
هەلەنەکان.

پەلەمە دایکم ببینمەو و/ بەیاننیک لەگەڵ
خۆیدا بمبا بۆ بازار/ دەست لە عەباکە بەردەم
و/ لە قەرەبالغییەکا بۆ خۆم ون بم... ۱۱۹

شاعیر خۆی ئینساننیک «مەنفی»یە، چونکە
یەکەم کەسە کە تیغ لە زمانی دایک دەسووت،
واتە یاخی دەبیت و هەڵدەگەڕیتەو. رەنگە لە
لای هەندێ شاعیران وێکو گوناھنیک پەنھان لە
لۆچەکانی نەستدا، جار نا جارنیک ئازاریکی لە
پرتاوی بدات، بە واتایەکی دی، شاعیر مەنفی

ههيه، بهلام له ئاست و ئاراسته‌ی جياوازدا. زۆر پهرش و بلابوومه‌تهوه/ ههر شتەم له جیگه‌یه‌که/ بهلام خۆم له هه‌چ كوئ نيم... لا ۱۲۲۱ شاعیر یاری له سەر دژایه‌تییه‌کان ده‌کات. ئەم یاریکردنه‌ کارێکی به‌ئەنقەست نییه، به‌لکو شیعەر فەرزێ ده‌کات. ره‌گه‌زه‌کان ته‌نیا بیان لێ جیا ده‌بیته‌وه. «یوسف» ناویکی تایبه‌ته له‌ کۆیادی رۆژه‌لاتی ئیমে‌دا. چیرۆکی ته‌وراتیه‌و پاشان له‌ قورئاندا دووباره‌ ده‌بیته‌وه. هه‌موو ره‌گه‌زه‌کانی درامای تیايه. غیره و خۆشه‌ویستی باوکانه و ته‌نیا یی و عیشق... هتد. به‌لام هه‌موو ئەم ره‌گه‌زه‌ درامیانه به‌رامبه‌ر به «ته‌نیا یی» چۆک داده‌ده‌ن. چونکه‌ ته‌نیا یی هه‌موو ره‌گه‌زه‌کانی دیکه ده‌کاته‌وه به‌ هه‌چ، ته‌نیا یی وه‌کو ئیسفەنج ئەوانی دی هه‌ده‌ده‌لووشیت و ده‌یکاته پیکه‌ته‌یه‌کی خۆی. با ئەوه‌ش بلێم/ که هه‌ر له‌م گه‌ره‌که‌دا هاورێیه‌کم هه‌بوو/ ناوی یوسف بوو/ گه‌رچی له هه‌چی که‌م نه‌بوو/ به‌لام ته‌نیا بوو وه‌ک گوێدان... لا ۸۶

لای دلاوهر هه‌ندێجار، ره‌گه‌زی رۆمانسی سه‌ره‌تاتکی له‌گه‌دا ده‌کات. «غه‌میکێ شه‌فاف و سه‌فه‌ر و جاننا و ته‌نیا یی و کتێب و باغ و باغه‌»، بانگه‌شه‌ی ئینتیباعی رۆمانسی ده‌که‌ن. بریاره‌کان شاعیرانه و رۆمانسیانه ده‌رده‌که‌ون، به‌ تایبه‌ته له‌ وینه‌ی وه‌کو ئەمه‌ی لای خواره‌وه:

له‌ سه‌به‌ینێوه به‌رگی غه‌ریبی ده‌پۆشم
ته‌نیا یی ته‌نیا به‌ کتێبکی بچکۆله‌وه له‌ گیرفاندا
وه‌ک ئەوه‌ی شتێکم لێ ون بووی
به‌ باخه‌کاندا ده‌گه‌رێم... لا ۹۸

ره‌نگی سپی لای که‌نیت وایت، شاعیری ئیترله‌ندی
موسافیر، ده‌بیته‌ دوا مه‌له‌بندی سه‌فه‌ری رۆحانی.

واته‌ گه‌یشتن به‌ سپی، واته‌ گه‌یشتن به‌ مه‌له‌بند
ئارام و هه‌منه‌کان. لای دلاوهر، ئەم سپییه‌، که
له‌ به‌فردا به‌رجه‌سته ده‌بیته‌، هه‌ستی ته‌نیا یی وونی
له‌ لا به‌رجه‌سته‌تر و زه‌قتر ده‌کات.

هه‌ست ده‌که‌م له‌م به‌فردا/ زۆر ته‌نیا م... لا ۱۱۳
له‌ کۆتاییدا، سه‌فه‌ره‌ ته‌نیاکانی دلاوهر قه‌ره‌داغی،
سه‌فه‌ری مندالیکه‌ که‌ ده‌یه‌وێت تیکه‌لی «شینی» یه
هه‌تا هه‌تاکان بیته‌. «شینی» لای لۆرکا ره‌مزی
هه‌تا هه‌تایی و ئەبه‌دییه‌ته، لای دلاوهر گه‌رانه‌وه
بۆ بۆشاییه‌ پره‌کانه، گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ سه‌رده‌مه
هه‌من و شیرینه‌کان، به‌ هه‌چ شێوه‌یه‌کی سه‌فه‌ره
ته‌نیا یی و شاعیری گه‌رانه‌وه‌ نییه‌ بۆ شوینه‌کان.
به‌لکو ده‌یه‌وێت بگاته‌ ناوینیکی شین، وه‌کو
ده‌روازه‌ زله‌که‌ی ئاسمانه‌کان:

من مندالی فه‌زا چۆله‌کانم/ زاوۆکی فرینم
به‌ناو بۆشاییدا و/ موسافیری ویسه‌ته‌ی
شین!... لا ۱۲۶

«گه‌ره‌کی شاعیران» ده‌کریت وه‌کو یه‌ک ده‌ق
بخویندریته‌وه، یه‌ک ئەزموون و یه‌ک شیوازی
له‌خۆگرتوه؛ ئەم تۆکه‌مییه‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌کی روونه
که‌ دلاوهر قه‌ره‌داغی شاعیره‌ و شاعیریکی به
ئیمتیازیشه. هه‌ر وه‌کو له‌ ده‌سپێکدا وتیمان، ئەم
ناوینشانه هه‌نده‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌لگرتوه، دوو
ئه‌وه‌نده‌ش ته‌نیا یی.

به‌هاری ۲۰۱۱-۰۴-۱۴

ئیسپانیا-میگێلتورا